

MUZIKALE OPSTOOTJES IN EEN PRAALHOTEL

Het Dearborn Estate hotel, gelegen op kilometers van het centrum van Detroit, was gebouwd door een architect die jaren had geleden onder zijn jongensdroom. Hij had ridder willen worden en willen wonen in een kasteel met torens, transen, ophaalbruggen, kelders en geheimzinnige vertrekken met deuren die bijna onvindbaar waren.

Op het Dearborn Estate had hij zich eindelijk mogen uitleven. De ophaalbruggen gingen helaas niet door omdat alle water was vervangen door wegen, maar torens, transen, kelders en onvindbare deuren had hij met gulle hand uit mogen strooien over een lap grond die klem zat tussen een onooglijk industrieterrein en een woonwijk vol oude bungalows en winkeltjes die langzaam tot puin vervielen.

Om het hotel net dat tikkeltje extra te geven waardoor het op het netvlies van iedere bezoeker zou inbranden als een lasvlam had hij het geheel roze laten spuiten, met hier en daar likken rood en groen langs de raampartijen.

Van binnen was het hotel even bizar als van buiten en wie beschikte over een matig oriënteringsvermogen diende zich beslist niet zonder plattegrond door het gangenstelsel te verplaatsen. In de nacht waarin Jan, Bob en Arie in of bij het hotel waren, hadden tientallen mensen zich hossend en zingend door die gangen voortbewogen, trommelend op alles wat los zat, van

afvalbakken tot plastic emmers waarin klontjes konden worden getapt uit speciale ijsmachines. Niemand had zich bijzonder druk gemaakt om de route en menigeen had, toen de feestvreugde begon te doven, geruime tijd vruchteloos gezocht naar de weg terug.

De meesten waren daar na verloop van tijd in geslaagd en enkelen hadden zelfs kans gezien nog een paar uur bewusteloos op bed door te brengen. Een aantal hotelgasten, voornamelijk bestaande uit vertegenwoordigers van de Ford Motor Company en leden van Motown-muziekgroepen, was verdwaald geraakt in vreemde kamers waar als bij toverslag feesten opbloeden. Het hele carnaval was ontstaan door twee vertegenwoordigers die in de bar hadden rondgehangen en de mogelijkheden hadden besproken om leven in de brouwerij te brengen. De vertegenwoordiger uit New Orleans die het Mardi Gras-feest gewend was, het plaatselijke carnaval, had muzikanten bereid gevonden middernachtelijk leven in de tent te brengen en het succes ervan was overdonderend geweest.

Bijna een half etmaal na het uitbreken van de muzikale explosies waren drie hoteldetectives op zoek naar de bron van het nachtelijke vermaak, maar daar wist de organisator niets van.

Hij zat in een eetzaal met zijn houten hoofd gebogen over een te zacht gebakken ei en als hij opkeek, zag hij niets anders dan een waas dat vlak voor zijn ogen leek te hangen. Erg rouwig ...